

190

Besluit van 10 mei 1989 tot vaststelling van regels ter uitvoering van de Wet wapens en munitie (Stb. 1986, 41), alsmede tot wijziging van enige andere besluiten (Besluit wapens en munitie)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie van 19 juli 1988, Stafafdeling Wetgeving Publiekrecht, nr. 341/688;

Gelet op de artikelen 1, tweede lid, 8, negende lid, 9, vijfde lid, 10, derde lid, 13, derde lid, 20, eerste lid, onder b, 41, 44 en 64, eerste lid, van de Wet wapens en munitie, de artikelen 21 en 23 van de Wet op de strandvonderij (Stb. 1931, 324), artikel 1 van de Wet op de weerkorpsen (Stb. 1936, 206), de artikelen 1, eerste lid, en 13 van de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag (Stb. 1955, 395), de artikelen 116, tweede lid, en 117a van het Wetboek van Strafvordering (Stb. 1921, 14), de artikelen 3, eerste lid, 4, eerste en tweede lid, 10 en 20, van de Wet Gevaarlijke Stoffen (Stb. 1963, 313);

De Raad van State gehoord (advies van 17 oktober 1988, nr. W03.88.0416);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Justitie van 1 mei 1989, Stafafdeling Wetgeving Publiekrecht, nr. 197/689;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. de wet: de Wet wapens en munitie (Stb. 1986, 41);
- b. schietvereniging: de vereniging die blijkens de in een notariële akte opgenomen statuten tot doel heeft haar leden in de gelegenheid te stellen de schietsport te beoefenen.

2. De in dit besluit voorkomende uitdrukkingen hebben dezelfde betekenis als in de wet.

Artikel 2

1. Een voorwerp, als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder 3°, van de wet, waarvan de werking berust op een natuurkundig proces, is slechts een schietwapen voor zover de kinetische mondingsenergie daarvan 7,5 joule of hoger is.

2. De bepaling in het eerste lid vervalt van rechtswege op het tijdstip waarop de Benelux-Overeenkomst inzake wapens en munitie (Trb. 1971, 41) in werking treedt.

Artikel 3

1. Van de wapens of de munitie die overeenkomstig artikel 8 van de wet in bewaring worden gegeven, wordt een register bijgehouden, waarin wordt vermeld:

- a. de naam en het adres van degene die de voorwerpen in bewaring geeft;
- b. de datum van bewaargeving;
- c. een omschrijving van de in bewaring gegeven voorwerpen, waarbij zoveel mogelijk wordt aangegeven het aantal, de soort, het merk, het type, het kaliber, het nummer, de toebehoren alsmede andere bijzonderheden, daaronder mede verstaan beschadigingen;
- d. het nummer van het eventueel afgegeven document, waaruit blijkt dat de voorwerpen bevoegd voorhanden werden gehouden;
- e. de plaats waar de voorwerpen worden opgeborgen;
- f. de datum waarop de bewaring is geëindigd;
- g. de naam en het adres van degene aan wie na afloop van de bewaring de voorwerpen ter hand zijn gesteld.

2. Aan de bewaargever wordt een ontvangstbewijs verstrekt waarop de gegevens, genoemd in het eerste lid onder a tot en met d worden vermeld. Op het ontvangstbewijs wordt tevens vermeld hetgeen in het zesde en zevende lid van artikel 8 van de wet is bepaald.

Artikel 4

1. Het bepaalde in artikel 9, eerste lid, van de wet is niet van toepassing op het vervaardigen of transformeren van munitie, voor zover het gaat om herladen:

a. voor eigen gebruik

1°. door personen die houder zijn van een jachtakte, als bedoeld in de Jachtwet (Stb. 1954, 523); of

2°. door personen die houder zijn van een verlof tot het voorhanden hebben van wapens en munitie, voor zover het betreft munitie die kan worden afgeschoten door middel van het schietwapen, tot het voorhanden hebben waarvan die personen gerechtigd zijn;

b. zonder winstoogmerk door een lid van een schietvereniging ten behoeve van andere leden van die vereniging, voor zover:

1°. dit lid daartoe door het bestuur van de vereniging schriftelijk is aangewezen, terwijl van die aanwijzing door het bestuur schriftelijk kennis is gegeven aan het hoofd van plaatselijke politie van de gemeente waar het vervaardigen of transformeren plaatsvindt; en

2°. dit lid geen andere munitie vervaardigt of transformeert dan die, welke kan worden afgeschoten door middel van het schietwapen, tot het voorhanden hebben waarvan hij gerechtigd is.

2. Het bepaalde in het eerste lid laat onverlet de bepalingen, gesteld bij of krachtens de Hinderwet (Stb. 1952, 274) en de wet Gevaarlijke Stoffen (Stb. 1963, 313).

Artikel 5

1. De beheerder, bedoeld in artikel 10, derde lid, van de wet, is niet jonger dan achttien en niet ouder dan vijftenzestig jaren.

2. Onze Minister kan van het vereiste in het voorgaande lid ten aanzien van de maximum leeftijd ontheffing verlenen.

Artikel 6

1. De beheerder bedoeld in artikel 10, derde lid, van de wet, voldoet aan de eisen van zedelijk gedrag, genoemd in het tweede, derde en vierde lid.

2. De beheerder mag niet met toepassing van artikel 37 tot en met 37b of 37d van het Wetboek van Strafrecht ter beschikking van de regering zijn gesteld.

3. De beheerder mag niet binnen de laatste acht jaren bij onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak zijn veroordeeld wegens overtreding van één of meer bepalingen gesteld bij of krachtens:

a. de Wet van 9 mei 1890 (Stb. 81), houdende verbodsbepalingen tegen het dragen van wapenen;

b. de Vuurwapenwet 1919 (Stb. 310);

c. de Wet tot wering van ongewenste handwapenen (Stb. 1965, 141);

d. de Wet wapens en munitie (Stb. 1986, 41);

e. de artikelen 92 tot en met 110, 115, 116, 121 tot en met 125, 131, 141, 181, 182, 191, 208, 209, 225, 226, 242, 246, 250ter, 282, 285, 287 tot en met 289, 302, 303, 311, 312, 317, 322, 326, 328, 336, 341, 343 tot en met 345, 359, 360, 367, 381, 385a, 385b, 416, 417, 417bis en 437 tot en met 437quater van het Wetboek van Strafrecht, alsmede de artikelen van Titel VII van het Tweede Boek van dit Wetboek;

f. de artikelen 77, 78, 81, 82, 98 tot en met 100, 116, 117, 119 en 120 van het Wetboek van Militair Strafrecht (Stb. 1964, 9);

g. de Opiumwet (Stb. 1928, 167).

4. De beheerder mag niet binnen de laatste acht jaren in het buitenland bij onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak zijn veroordeeld wegens overtreding van een aldaar geldende strafbepaling, vergelijkbaar met een van de bepalingen bedoeld in het derde lid, voor zover die veroordeling hier te lande is geregistreerd.

5. Op de termijn, genoemd in de aanhef van het derde lid, is artikel 9 van de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag van overeenkomstige toepassing.

6. Vrijwillige betaling van een geldsom, als bedoeld in artikel 74 van het Wetboek van Strafrecht, wordt voor de toepassing van het derde lid gelijk gesteld met een onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak.

7. Van het bepaalde in het eerste lid kan Onze Minister op verzoek ontheffing verlenen indien de toepassing daarvan kennelijk onredelijk is.

Artikel 7

1. De beheerder dient, teneinde te voldoen aan de eis van vakbekwaamheid, bedoeld in artikel 10, derde lid, van de wet, met gunstig gevolg een examen, waarvan de eisen en het reglement door Onze Minister zijn goedgekeurd, te hebben afgelegd.

2. Van het bepaalde in het eerste lid kan Onze Minister, al dan niet tijdelijk, ontheffing verlenen.

Artikel 8

Van het bepaalde in de artikelen 5, eerste lid, 6, eerste lid, en 7, eerste lid, kan Onze Minister vrijstelling verlenen aan beheerders van bedrijven waarin:

a. geen andere onder de wet vallende voorwerpen dan noodsignaal-middelen worden hersteld of verhandeld, hieronder mede verstaan het verhandelen van bijbehorende munitie, of

b. wapens uitsluitend worden geblauwd of gegraveerd, dan wel andere handelingen, waardoor de aard van het wapen of de munitie niet wordt gewijzigd, worden verricht.

Artikel 9

Als overheidsdienst, bedoeld in het derde lid van artikel 13 van de wet, wordt aangewezen: de Dienst der invoerrechten en accijnzen.

Artikel 10

De goedkeuring, bedoeld in artikel 20, eerste lid, aanhef en onder b, van de wet, kan tevens worden gegeven door Onze Minister van Buitenlandse Zaken.

Artikel 11

1. De onkostenvergoeding, als bedoeld in artikel 41 van de wet, bedraagt voor:

a. een erkenning of een verlenging daarvan:

1° ten behoeve van de beheerders waarop de vrijstelling, als bedoeld in artikel 8 van toepassing is, f 100,- voor ieder jaar waarvoor de erkenning geldt;

2° ten behoeve van de overige beheerders f 1000,- voor ieder jaar waarvoor de erkenning geldt;

b. een consent, voor zover verleend door Onze Commissaris in de provincie, met betrekking tot wapens en munitie met een totaal nettogewicht:

1° tot 3 kilogram f 17,50;

2° van 3 kilogram tot 100 kilogram f 35,-;

3° van 100 kilogram tot 500 kilogram f 60,-;

4° van 500 kilogram of meer f 100,-;

c. een vergunning tot vervoer f 15,-;

d. een verlof tot vervoer f 2,50;

e. een verlof tot voorhanden hebben of een verlenging daarvan:

1° van schietwapens voor verzameldoeleinden f 15,- vermeerderd met f 5,- per schietwapen waarvoor het verlof geldt, met een maximum van f 50,- totaal;

2° van overige schietwapens f 15,- vermeerderd met f 5,- per schietwapen waarvoor het verlof geldt;

3° van overige wapens f 15,-;

4° van uitsluitend munitie f 15,-;

f. een verlof tot dragen f 20,-;

g. een verlof tot verkrijging f 5,-;

2. Voor zover ter uitvoering van artikel 40 van de wet regels zijn gegeven over combinatie van de beschikkingen als genoemd in het eerste lid, dan bedraagt de onkostenvergoeding voor een dergelijke combinatie niet meer dan het bedrag, dat verschuldigd is voor dat deel van de combinatie waarvoor de hoogste vergoeding geldt.

3. Onze Minister kan de in het eerste lid genoemde bedragen aanpassen aan de ontwikkelingen van het prijspeil.

Artikel 12

1. Het beroepschrift bedoeld in artikel 35 van de wet is ondertekend en bevat tenminste:

a. de naam en het adres van de indiener;

b. de dagtekening van het beroepschrift;

c. een omschrijving van de beschikking waartegen het beroep zich richt;

d. de gronden voor het beroep.

2. Indien het beroepschrift niet voldoet aan het bepaalde in het eerste lid, kan de indiener in de gelegenheid worden gesteld om het verzuim binnen veertien dagen te herstellen. Wordt het verzuim niet of niet tijdig hersteld, dan kan het beroepschrift niet-ontvankelijk verklaard worden.

3. De autoriteit die de beschikking heeft gegeven wordt in de gelegenheid gesteld schriftelijk zijn zienswijze met betrekking tot het beroepschrift kenbaar te maken.

4. De procureur-generaal, fungerend directeur van politie, die het aangaat, kan om advies worden gevraagd.

5. Voordat op het beroep wordt beslist, worden afschriften van de overeenkomstig het eerste en tweede lid ingewonnen ambtsberichten gezonden aan de indiener van het beroepschrift en wordt deze in de gelegenheid gesteld om binnen een maand schriftelijk of mondeling zijn zienswijze kenbaar te maken.

Artikel 13

1. De in artikel 8, zevende lid, van de wet, genoemde termijn van 5 jaren vangt, ten aanzien van wapens die reeds bij het hoofd van plaatselijke politie in bewaring waren op grond van artikel 9 van de Vuurwapenwet 1919, aan bij de inwerkingtreding van de wet.

2. Degene, die op grond van artikel 58 of artikel 59 van de wet een wapen of munitie, bevoegd voorhanden gehouden onder de werking van de Vuurwapenwet 1919, bij het hoofd van plaatselijke politie inlevert en daarvan terstond afstand doet ten genoegen van de Staat, kan recht doen gelden op een tegemoetkoming, welke een vast bedrag belooft, dat door Onze Minister voor elk soort wapen afzonderlijk en voor munitie, ongeacht de soort, wordt vastgesteld. Op verzoek van de belanghebbende kent Onze Minister een hogere tegemoetkoming toe in de gevallen, waarin de billijkheid dit vereist.

3. Op de beheerder die, op het moment van de inwerkingtreding van de wet, in het bezit is van een algemene machtiging, als bedoeld in de Vuurwapenwet 1919, is het bepaalde in artikel 7, eerste lid, niet van toepassing.

Artikel 14

Artikel 13, tweede lid, van het Besluit van 18 december 1933 (Stb. 704)¹, tot vaststelling van een algemene maatregel van bestuur ter uitvoering van de wet op de strandvonderij, wordt als volgt gewijzigd:

- a. het woord «Vuurwapenen» wordt vervangen door: Schietwapens
- b. de aanduiding «Vuurwapenwet 1919» wordt vervangen door: Wet wapens en munitie (Stb. 1986, 41).

Artikel 15

Het Besluit van 2 juli 1938 (Stb. 24)², houdende bepalingen tot uitvoering van de Wet op de weerkorpsen, wordt als volgt gewijzigd:

In artikel 7, eerste lid, onder d, wordt «Vuurwapenwet 1919» vervangen door: Wet wapens en munitie (Stb. 1986, 41),

Artikel 16

Het Besluit inlichtingen justitiële documentatie (Stb. 1958, 466)³ wordt als volgt gewijzigd:

In artikel 7, derde lid, wordt na «de Wet van 9 mei 1890, Stb. 81, houdende verbodsbepalingen tegen het dragen van wapenen,» ingevoegd: de Wet wapens en munitie (Stb. 1986, 41),

Artikel 17

Het Besluit registratie justitiële gegevens (Stb. 1958, 467)⁴ wordt als volgt gewijzigd:

In artikel 2, eerste lid, onder b, wordt de punt aan het eind van dit lid veranderd in een komma en wordt toegevoegd: de Wet wapens en munitie (Stb. 1986, 41).

Artikel 18

In artikel 1, eerste lid, van het Besluit inbeslaggenomen voorwerpen (Stb. 1959, 2)⁵ wordt onderdeel d vervangen door:

d. wapens en munitie in de zin van artikel 2 van de Wet wapens en munitie (Stb. 1986, 41), alsmede de voorwerpen bedoeld in artikel 3 van die wet;

Artikel 19

In artikel 4, eerste lid, onder c, van het Reglement Gevaarlijke Stoffen (Stb. 1968, 207)⁶ wordt «Vuurwapenwet 1919» vervangen door: Wet wapens en munitie (Stb. 1986, 41).

Artikel 20

De Wet wapens en munitie treedt in werking met ingang van het tijdstip waarop dit besluit in werking treedt.

Artikel 21

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 september 1989.

Artikel 22

Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit wapens en munitie.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 10 mei 1989

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Beatrix

Uitgegeven de zesde juni 1989

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

¹ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 14 december 1959, Stb. 489

² Stb. 1938, 247, laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 18 augustus 1979, Stb. 475

³ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 25 januari 1982, Stb. 8

⁴ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 19 mei 1989, Stb. 188

⁵ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 20 maart 1987, Stb. 110

⁶ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 24 september 1987, Stb. 454

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Justitie.

Tevens zal het advies met de daarbij terinzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 11 juli 1989, nr. 132

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

De Wet van 5 februari 1986, houdende nieuwe wettelijke regeling inzake het vervaardigen, verhandelen, vervoeren, voorhanden hebben, dragen enz. van wapens en munitie (Wet wapens en munitie) voorziet voor een aantal onderwerpen in een nadere regeling bij algemene maatregel van bestuur. Deze onderwerpen worden in dit besluit geregeld. De verschillende artikelen van de wet waaraan dit besluit uitvoering geeft zijn vermeld in de considerans.

De onderwerpen die krachtens deze artikelen regeling behoeven zijn van uiteenlopende aard. Het besluit volgt in de behandeling van deze onderwerpen de volgorde van de artikelen van de wet. Daarnaast regelt artikel 13 het overgangsrecht en wijzigen de artikelen 14 en volgende een aantal andere algemene maatregelen van bestuur, voor zover noodzakelijk als gevolg van de inwerkingtreding van de wet.

Uit een oogpunt van deregulering is getracht de regeling zo sober mogelijk te houden. Delegatie van regelgeving aan de Minister vindt plaats in:

1. artikel 7, eerste lid, dat voorziet in de vaststelling van exameneisen voor wapenhandelaren;
2. artikel 8, dat voorziet in een vrijstelling van de eisen die gelden voor hen die zich beroeps- of bedrijfsmatig met wapens bezighouden, voor zover het uitsluitend betreft de verkoop van noodsignaalmiddelen, of het blauwen of graveren van wapens, dan wel het verrichten van andere handelingen waardoor de aard van het wapen of de munitie niet wordt gewijzigd;
3. artikel 11, derde lid, dat voorziet in aanpassing van tarieven aan de ontwikkelingen van het prijspeil;
4. artikel 12, dat voorziet in het scheppen van procedureregels voor de behandeling van beroepen.

Voorts heeft de Minister de bevoegdheid ontheffing te verlenen van bepaalde voorschriften die gelden voor wapenhandelaren:

1. artikel 5, tweede lid, met betrekking tot de leeftijdsgrens;
2. artikel 6, zevende lid, met betrekking tot de zedelijkheidseisen;
3. artikel 7, tweede lid, met betrekking tot de eis van vakbekwaamheid.

De bestuurlijke lasten die voortvloeien uit de regelgeving bij of krachtens dit besluit zullen niet wezenlijk afwijken van de bestaande lasten, verbonden aan de wapenwetgeving, die tot de inwerkingtreding van de Wet wapens en munitie van kracht was. De hogere tarieven voor de verschillende beslissingen krachtens de wet betekenen een extra last voor het bedrijfsleven, met name voor de wapenhandelaren. De tarieven waren evenwel sedert 1919 niet meer aangepast aan de ontwikkelingen van het prijspeil. Bovendien zijn de nieuwe tarieven tot stand gekomen na overleg met de branche.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Door van de schietvereniging slechts de notariële vastlegging van de statuten te eisen, worden zo weinig mogelijk formele vereisten gesteld. De oprichtingshandeling blijft vormvrij.

Artikel 2

De wet laat in artikel 1, tweede lid, toe dat voorwerpen waarvan de werking berust op een natuurkundig proces, zoals lucht-, gas- en veerdrukwapens, slechts dan tot de schietwapens dienen te worden

gerekend, indien ze behoren tot een bij algemene maatregel van bestuur nader aangegeven groep voorwerpen. Gelet op het feit dat onder de Vuurwapenwet 1919 dergelijke wapens geheel vrij voorhanden gehouden konden worden en bovendien ook de Bondsrepubliek Duitsland aan deze wapens, voor zover ze een kinetische mondingsenergie van minder dan 7,5 joule hebben, geen beperkingen verbindt, is besloten om, conform de bij de behandeling van het wetsvoorstel door de Minister aan de Tweede Kamer gedane toezegging, ook in Nederland deze wapens vrij te laten, mits de kinetische mondingsenergie daarvan minder dan 7,5 joule bedraagt. Zoals uit het tweede lid blijkt, verliest deze bepaling zijn kracht op het moment waarop de Benelux-Overeenkomst inzake wapens en munitie in werking treedt. Slechts nader overleg tussen de verdragspartners kan hierin nog verandering brengen.

Artikel 3

De bepalingen in dit artikel strekken ertoe om de bewaring van de – toch soms vrij kostbare – voorwerpen met zekere waarborgen te omgeven. De bepaling in het tweede lid heeft met name tot doel te bewerkstelligen, dat het moment waarop de verjaringstermijn, genoemd in het zesde lid van artikel 8 van de wet, ingaat wordt vastgelegd. Tevens beoogt de bepaling de bewaargever duidelijk te maken, dat na het verstrijken van die termijn de eigendom van de voorwerpen overgaat op de Staat, tenzij hij zelf het initiatief neemt om dit te voorkomen. Teneinde te voorkomen, dat in bewaring gegeven wapens gedurende zeer lange perioden bij de politie in opslag zullen liggen, wordt in het derde lid voorzien in een bewaarloon, hetwelk echter niet geheven wordt voor de bewaring die het gevolg is van de algemene bekendmaking, bedoeld in artikel 8, derde lid, van de wet. Het bewaarloon fungeert als stimulans voor de bewaargever om, conform het zesde lid van artikel 8 van de wet, binnen de genoemde termijn over het wapen te beschikken, in die zin dat het wapen wordt verkocht aan een bevoegde c.q. in bewaring wordt gegeven bij een erkende wapenhandelaar. Echter, van het heffen van dit bewaarloon wordt gedurende de eerste zes maanden afgezien om te voorkomen, dat de onbevoegde die het wapen vrijwillig wil inleveren, gelet op de daaraan verbonden kosten, daarvan zal afzien. Het begrip «partij» in het derde lid, onder b en c, wordt aldus verstaan, dat het gaat om één door de bewaargever bij de politie in bewaring gegeven hoeveelheid munitie of onderdelen, niet behorend bij een wapen, als bedoeld onder a. Voorts is het redelijk, dat het bewaarloon wordt terugbetaald indien de bewaring voortvloeit uit een beschikking op grond van de wet of de Jachtwet – te denken valt onder andere aan de intrekking van een verlof of van een jachtakte – waartegen met succes beroep is ingesteld. Het vierde lid voorziet dan ook in een dergelijke terugbetalingsregeling.

Artikel 4

Dit artikel beoogt het mogelijk te maken dat jagers en sportschutters hun eigen munitie herladen. Tevens is het op grond van deze bepaling mogelijk dat, conform de in de praktijk gegroeide situatie, sportschutters, die kostbare herlaadapparatuur hebben aangeschaft, onder bepaalde voorwaarden ook voor collega-sportschutters herladen. Teneinde te voorkomen dat een levendige handel gaat ontstaan, zal zulks echter zonder winstoogmerk moeten geschieden. De kennisgeving aan de politie van de aanwijzing door het bestuur van de leden die voor andere leden mogen herladen strekt ertoe dat de politie in enige mate controle op de gang van zaken kan uitoefenen. Het bepaalde in het eerste lid, onder b 2°, is opgenomen om te voorkomen dat personen die zich met het herladen bezighouden, deze activiteit ontplooiën ten aanzien van

munitie van een soort of kaliber, die zij zelf niet voorhanden mogen hebben omdat hun verlof daartoe niet strekt. De mogelijkheid om in verenigingsverband munitie te herladen is voor jagers niet gecreëerd, omdat de behoefte daaraan in de praktijk niet werd gevoeld.

Artikel 5

Het tweede lid beoogt mogelijk te maken dat een beheerder van een bestaand bedrijf, die de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, in bijzondere gevallen in staat wordt gesteld dat bedrijf ook na zijn 65e jaar voort te zetten. Die omstandigheden kunnen bij voorbeeld gevonden worden in het feit dat geen geschikte opvolger beschikbaar is, dan wel dat de beheerder nog enige tijd zelf het bedrijf wenst te leiden en daartoe ook in staat geacht kan worden.

Artikel 6

Dit artikel waarborgt dat geen erkenning wordt verleend indien de beheerder een zodanig moreel niveau heeft dat misbruik van de erkenning of van de wapens c.q. de munitie is te vrezen. Het gaat dan met name om gepleegde strafbare feiten in de sfeer van ongeoorloofd wapenbezit, bezit van en handel in drugs, en voorts in de sfeer van fraude en geweld. Het vierde lid heeft betrekking op daarmee vergelijkbare, in het buitenland gepleegde feiten. Hiermee wordt niet alleen gedoeld op feiten waarop een veroordeling in het buitenland is gevolgd, maar ook op zodanige feiten waarop in Nederland een veroordeling heeft plaatsgevonden. Aangezien sommige van zulke delicten, gelet op de aard ervan en de omstandigheden waaronder ze zijn gepleegd, niet van zodanig gewicht zijn dat ze in redelijkheid aan het verlenen van een erkenning in de weg behoren te staan, is in het zevende lid een hardheidsclausule opgenomen. Bij de toepassing daarvan valt bij voorbeeld te denken aan het geval waarin er weliswaar sprake is geweest van een veroordeling op grond van de Vuurwapenwet 1919 terzake van het voorhanden hebben van een verboden speelgoedwapen, doch waarin niet is gebleken van verkeerde bedoelingen van de veroordeelde.

Artikel 7

Het eerste lid van dit artikel legt de aspirant-beheerder de verplichting op om, teneinde te voldoen aan de in artikel 10, derde lid, van de wet, genoemde vakbekwaamheidseis, met gunstig gevolg een examen af te leggen, waarvan de eisen en het reglement door de Minister van Justitie zijn goedgekeurd. Ingevolge het tweede lid is het voor de aspirant-beheerder mogelijk om van de in het eerste lid vervatte verplichting ontheffing te verkrijgen, al dan niet tijdelijk. Een tijdelijke ontheffing zal bij voorbeeld verleend kunnen worden in het geval dat de vakbekwame beheerder door welke omstandigheid dan ook de erkende wapenhandel verlaat terwijl nog niet in zijn opvolging is voorzien, waardoor het voortbestaan van de onderneming gevaar zou lopen. Het zal in de rede liggen een permanente ontheffing te verlenen in het vrij uitzonderlijke geval dat een aspirant-beheerder ten genoegen van de Minister van Justitie aannemelijk maakt dat hij op grond van andersoortige opleiding en ervaring over al die bekwaamheden beschikt die ook op het examen worden getoetst. Het bovenstaande laat uiteraard onverlet, dat een aspirant-beheerder ook vestigingswettelijk bevoegd zal moeten zijn.

Artikel 8

De aan beheerders gestelde eisen met betrekking tot leeftijd, zedelijk gedrag en vakbekwaamheid behoeven niet te gelden ten aanzien van de in artikel 8 genoemde personen, namelijk zij die noodsignaalmiddelen verkopen of herstellen. Hetzelfde geldt voor personen, die wapens graveren of blauwen – onder dit laatste dient te worden verstaan het door middel van een chemisch proces verduurzamen van metaal – dan wel personen die andere handelingen, niet zijnde rechtshandelingen, waardoor de aard van wapens of munitie niet wordt gewijzigd, verrichten. Aangezien dezen zich slechts in beperkte mate met wapens bezighouden. Dit artikel regelt dan ook, dat zij voor een vrijstelling in aanmerking kunnen komen, welke evenwel zal moeten worden verleend onder nader te stellen voorwaarden, die mede ertoe strekken een verantwoorde omgang met de wapens te bevorderen. Het bovenstaande laat uiteraard onverlet, dat een erkenning op grond van artikel 11, zesde lid, van de wet wordt geweigerd indien een omstandigheid als daar bedoeld zich voordoet.

Artikel 10

Dit artikel dient tot uitvoering van artikel 20, eerste lid, van de wet. Zoals uit de memorie van toelichting op de wet blijkt is de daarin vervatte eis van de goedgekeurde bestemming er ten behoeve van de doeleinden van buitenlands beleid. Daarmee wordt de gedragslijn die bij de uitvoering van de Vuurwapenwet 1919 werd gevolgd en die ertoe strekte, dat bij behandeling van bepaalde consentaanvragen overleg werd gepleegd met de Minister van Buitenlandse Zaken, thans geformaliseerd.

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes